Miguel Sánchez García, sisè santcugatenc als camps nazis

Més de 70 anys després de l'alliberament de Mauthausen, l'horror viscut en aquell camp, un dels cims de la misèria humana, encara té molts enigmes per resoldre. També a Sant Cugat. Miguel Sánchez García, nascut a Lorca i migrat a la nostra ciutat als anys 20, s'ha sumat recentment a la llista de santcugatencs que en algun moment van passar pels camps d'extermini nazis, que manté l'historiador José Fernando Mota. Hi va arribar el gener de 1941 i pocs dies després ja era traslladat al camp de Gusen, on anaven els presos més dèbils per ser exterminats a base de gana, pallisses i abusos.

Hi va resistir fins a l'agost, quan de nou va ser canviat de camp. Suposadament, per anar a un sanatori per a presoners a recuperar-se i enfortir-se. En realitat, per viatjar fins al castell de Hartheim, on va morir en una cambra de gas només arribar-hi. En aquell edifici, els nazis hi enviaven els presos més dèbils o amb alguna discapacitat i se'ls exterminava per aprofitar-los, en alguns casos, per fer-hi experiments. A Hartheim hi van morir més de 30.000 persones, 449 d'elles espanyoles.

De Miguel Sánchez en sabem poc, només que vivia al carrer de Sant Ramon número 14 el 1936 i que es mantenia solter. Això, i que va ser el primer dels santcugatencs en morir als camps nazis. Després el seguirien Joaquín Moya, Francisco Calventus i Lorenzo Villa. Josep Puiggròs i Bonaventura Bartralot, germà de Magí Bartralot, aconseguirien sobreviure a l'horror dels camps.

Recuperar la memòria de tots aquests presoners és molt complicat, ja que, tot i la meticulositat dels arxius nazis, els errors de transcripció i la dificultat per saber on residien fa que les confirmacions arribin en comptagotes. A la majoria de certificats de defunció, meticulosament arxivats, només hi consta la localitat de naixement i, en el cas dels santcugatencs, només un d'ells havia nascut a la ciutat. Una feina, però, que va tard segons Mota. 'A altres llocs d'Europa van fer la feina fa 40 anys', ha remarcat, i ha posat en valor també la necessitat de recordar i homenatjar els catalans que van haver de viure aquell horror.

José Fernando Mota: És simptomàtic de la història d'aquest país que això s'estigui fent ara. I que hi hagi gent que s'estigui assabentant d'on van anar a parar els seus familiars ara. Aquesta gent té homenatges fets a tots els països d'Europa i aquí estem demanant ara que se'ls hi faci

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/societat/146971.html

Copyright 2024 Cugat.cat